

[Grethe Philip.]

søge at opnå flere ydelser fra socialvæsenet, end de har ret til efter loven. Men i sådanne tilfælde kan det efter min mening være både rimeligt og hensigtsmæssigt, at man er mere tilbageholdende i den fordømmende reaktion over for dem. Hertil kommer, at man undertiden må regne med, at en politianmeldelse for socialt bedrageri vil betyde, at hidtidigt socialt arbejde er spildt, og at klientens og hans families økonomiske situation under og efter strafafsoningen bliver så dårlig, at der må udbetales forsorgsydelser, som kunne have været anvendt mere konstruktivt i et egentligt resocialiserende arbejde.

Da jeg har ladet mig sige, at kommunerne følger forskellig praksis i sager af denne art, vil jeg finde det ønskeligt, om socialministeren ville henlede kommunernes opmærksomhed på hele denne problematik og medvirke til, at spørgsmålet blev taget op til drøftelse bl. a. med henblik på at skabe en mere ensartet praksis.

Socialministeren (Nathalie Lind): Det er forståeligt, at fru Grethe Philip føler sig tilskyndet til her i tinget at fremdrage problemet om straf for socialt bedrageri, for domstolenes praksis i disse sager har også i den seneste tid givet anledning til diskussion. Jeg kan straks nævne, at jeg har fået oplysning om, at justitsministeriet netop har givet tilladelse til, at to sager af denne art indbringes for højesteret, for at man kan få en vurdering af, hvordan sådanne sager skal betragtes.

Spørgsmålet er imidlertid, i hvilket omfang sager af denne art overhovedet bør for domstolene. Det er utvivlsomt rigtigt, som fru Grethe Philip også sagde, at baggrunden for socialt bedrageri i mange tilfælde må søges i en belastende social situation, som bør tages med i betragtning under forløbet af den enkelte sag. Imidlertid tror jeg ikke, det vil være en farbar vej, at man fra socialministeriet tager initiativ til at instruere de kommunale myndigheder om efter skøn at undlade at indgive anmeldelse om handlinger, der klart synes at have karakter af bedrageri over for socialvæsenet. De mennesker, der virker i det offentliges tjeneste, har en naturlig forpligtelse til at påse, at der ikke begås retsstridige handlinger, og det,

man kalder generalpræventive hensyn, må også tale imod, at de sociale myndigheder blot lukker øjnene i en sådan situation.

Jeg forstod også på fru Grethe Philip, at hun var enig i, at man kan stille det op sådan, at det i virkeligheden er en forudsætning for, at man fra de sociale myndigheders side kan yde klienterne en effektiv hjælp, at der består et tillidsforhold mellem parterne, således at man uden at skulle foretage nogen omstændelig kontrol normalt kan stole på de oplysninger, der bliver givet, og at der som et værn om dette tillidsforhold derfor må være adgang til at reagere, hvis den ene part forsøger at føre den anden bag lyset. Derfor tror jeg ikke, det er de sociale myndigheder, der skal skønne over, hvordan de skal forholde sig over for klare bedrageritilfælde. Jeg tror, at skønnet over den pågældendes sociale situation må udøves i forbindelse med overvejelser af, om der kan gives tiltalefrafald, om straffen bør være betinget eller ubetinget osv., og det må altså være organer, som hører under justitsministeriet, der foretager dette skøn. Hvis baggrunden for en strafbar handling er en belastende social situation, gør det jo principielt ingen forskel, om der er tale om bedrageri over for de sociale myndigheder eller en anden strafbar handling. Men da spørgsmålet har så stor betydning i det sociale bistandsarbejde, vil jeg gerne her give tilsagn om at forhandle med justitsministeren om problemerne, herunder om, hvad der eventuelt kan gøres med hensyn til at give almindelige retningslinjer fra justitsministeriet for behandlingen af disse sager.

Det, man kan gøre fra socialministeriets side, er at henstille til kommunerne, at de for at sikre, at alle rimelige sociale hensyn bliver medinddraget under overvejelserne af den enkelte sag, ledsager den anmeldelse, de mener at måtte foretage, med så udførlige oplysninger som muligt om den pågældendes situation, herunder også om en eventuel behandlingsplan, som vil bringes i fare gennem en strafforfølgning. Jeg tror, at man på denne måde vil kunne medvirke positivt til en hensigtsmæssig behandling af det enkelte tilfælde, og dette spørgsmål skal jeg gerne tage op over for kommunerne.

Grethe Philip: Jeg kan kun takke socialministeren for, at der, som jeg forstår, nu vil